

בש"פ 7548/23 - אימרי הופמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7548/23

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: אימרי הופמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 10.10.2023 במ"ת 12459-11-22 שניתנה על-
ידי כבוד השופט י' מינטקביץ'
ג' בחשון התשפ"ד (22.10.2023)

תאריך הישיבה:

בשם העורר: עו"ד עדי קידר

בשם המשיבה: עו"ד מריה ציבלין

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 10.10.2023 (מ"ת 12459-11-22, השופט י' מינטקביץ'). בית המשפט המחוזי דחה בקשה לעיון חוזר בתנאים המגבילים שנקבעו בעניינו של העורר.

2. ביום 7.11.2022 הוגש כתב אישום נגד העורר, יליד 2003. עיקרי עובדותיו של כתב האישום פורטו בהחלטה קודמת של בית משפט זה מיום 27.2.2023 (בש"פ 1553/23, השופט נ' סולברג), ועל כן הן יובאו כאן בתמצית בלבד. על פי המתואר בכתב האישום, בערבו של יום ה-13.10.2022 העורר נפגש עם קבוצה של צעירים יהודים בשכונת שייח ג'ראח-שמעון הצדיק בירושלים, כשרובם עוטים מסיכות על פניהם ואוחזים במקלות. במהלך הערב התפתח עימות בין

עמוד 1

קבוצה זו לבין קבוצה של צעירים ערבים בסמוך לבית שבו מתגורר המתלונן, שלא היה מעורב בעימות. במהלך העימות, העורר החל להכות במקל ברכבו של המתלונן שחנה בסמוך, וניפץ את שמשותו. זמן קצר לאחר מכן התרוקן הרחוב, והעורר שב והכה ברכבו של המתלונן. בשלב זה המתלונן יצא מביתו. לאחר שהעורר הבחין במתלונן, ולאחר שזה שאל את העורר מדוע פגע ברכבו, העורר הכה בראשו של המתלונן בעצמה באמצעות מוט שהיה בידו. מעצמת המכה התמוטט המתלונן בסמוך למדרגות ביתו. כתוצאה מהמעשים נגרמו לו פציעות חמורות בראשו, והוא נדרש לניתוח ראש. כתב האישום מציין כי העורר ביצע את המעשים המתוארים ממניע לאומני, בשל כך שהמתלונן הוא ערבי, ומייחס לעורר עבירות של מעשה טרור של חבלה חמורה בכוונה מחמירה ושל חבלה במזיד לרכב ממניע גזעני.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ובו ביום העורר נעצר עד למתן החלטה אחרת. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 17.11.2022 הסכים בא-כוחו של העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר של מסוכנות, וביקש כי יוגש בעניינו תסקיר של שירות המבחן.

4. ביום 14.2.2023 התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן. בתסקיר צוין, בעיקרו של דבר, כי קיים סיכון בינוני להישנות עבירות דומות על-ידי העורר, וכי מסוכנותו גבוהה. שירות המבחן הוסיף וחיווה דעתו בתסקיר כי ניתן לאיין את מסוכנותו של העורר באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני. בהמשך לכך, בתום הדיון שהתקיים ביום 22.2.2023 בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ביצהר בתנאים מגבילים.

5. המדינה הגישה ערר על ההחלטה האמורה לבית משפט זה, שבו עתרה למעצרו של העורר מאחורי סורג וברית, או לחלופין למעצרו בפיקוח אלקטרוני במקום מרוחק גיאוגרפית מאזור השומרון בכלל ומהיישוב יצהר בפרט. במהלך הדיון בערר, שהתקיים ביום 24.2.2023, המדינה הציגה לבית המשפט חומר חסוי הנוגע לסיכון שבחזרתו של העורר ליישוב יצהר.

6. ביום 27.2.2023 הורה בית משפט זה בהחלטתו הנזכרת (בש"פ 1553/23) על קבלה חלקית של הערר. בית משפט זה עמד על מסוכנותו של העורר הנלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו, אך קבע כי חרף זאת מתקיימים בעניינו טעמים מיוחדים המצדיקים את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בהקשר לכך הוא הדגיש את גילו הצעיר של העורר והיותו נעדר עבר פלילי משמעותי. לצד זאת, נקבע כי מיקומו הנוכחי של המעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו של העורר אינו יכול להשיג את תכלית המעצר. על כן, בית משפט זה קבע כי העורר יועבר למעצר מאחורי סורג וברית עד אשר יעלה בידו להציע מקום חלופי למעצרו בפיקוח אלקטרוני.

7. בהתאם להחלטה האמורה, המבקש הגיש בקשה לעיון חוזר שבמסגרתה הציע כי יעבור למעצר בפיקוח אלקטרוני ביישוב בצפון הארץ. בהמשך לכך, ביום 2.4.2023 בית המשפט המחוזי (השופט א' נחלון) הורה על העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני ביישוב האמור. המדינה לא הגישה ערר על החלטה זו.

8. כעבור כחצי שנה, ביום 28.9.2023, העורר הגיש בקשה נוספת לעיון חוזר ובמסגרתה עתר להסרת הפיקוח האלקטרוני, כמו גם לכך שיתאפשר לו לצאת לעבוד. לצורך כך, הוא אף עתר לעריכתו של תסקיר מבחן עדכני. העורר נימק את בקשתו בחלופי הזמן מאז ניתנה ההחלטה המורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בקשה זו היא העומדת ביסוד ההליך דנן.

9. ביום 10.10.2023 התקיים דיון בבקשה בבית המשפט המחוזי. בא-כוחה של המדינה התנגד לשחרורו של העורר ממעצר בפיקוח אלקטרוני והדגיש את מסוכנותו הרבה. בא-כוח המדינה הוסיף והטעים כי אין להורות על עריכתו של תסקיר מעצר, בהתחשב בעומס המוטל על שירות המבחן.

10. כאמור בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה לעיון חוזר. בית המשפט המחוזי הפנה להחלטתו של בית משפט זה בבש"פ 1553/23 בכל הנוגע למסוכנותו של העורר ולחומרת מעשיו, והטעים כי בהתחשב במצב במדינה בתקופה הנוכחית, החשש להישנות עבירות דומות לאלו שביצע העורר מתגבר אף יותר.

11. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי, ובו מבקש העורר כי בית משפט זה יורה על כך שייערך בעניינו תסקיר של שירות המבחן לצורך בחינת האפשרות להסיר את הפיקוח האלקטרוני ולאפשר לו לצאת לעבודה. בעיקרו של דבר, העורר טוען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא ייחס משקל לחלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני. העורר אף סבור כי בית המשפט המחוזי התייחס לאמור בהחלטתו של בית משפט זה בבש"פ 1553/23 באופן שגוי. העורר מוסיף ומדגיש כי בקשתו נתמכת גם בכך שהוא נמצא תחת צו פיקוח מעצרים ולוקח חלק בשיחות פרטניות במסגרת שירות המבחן.

12. הדיון בערר התקיים בפני ביום 22.10.2023. בא-כוחו של העורר חזר וטען בו כי הוא מבקש בשלב זה להזמין תסקיר של שירות המבחן בלבד, בהתחשב בחלוף הזמן. לעומת זאת, באת-כוח המדינה סמכה ידיה על החלטתו של בית המשפט המחוזי, ואף חזרה על כך שהדברים מקבלים משנה תוקף בנסיבות השעה.

13. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הערר. נקודת המוצא לדיון היא קביעתו של בית משפט זה באשר למסוכנותו של העורר, הנלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. כפי שקבע השופט סולברג בבש"פ 1553/23, "הפגיעה הרעה באדם מבוגר, בלתי-מעורב, ממניע גזעני-אידיאולוגי, באמצעות כלי משחית, וכחלק מעשייתה המשותפת של קבוצה אלימה - מעידה כשלעצמה על מסוכנות המשיב [העורר - ד' ב' א'], וזאת מעבר לחזקות חוק המעצרים" (שם, בפסקה 12). אמנם, כפי שתואר, הוצגו במקרה זה טעמים מיוחדים שהצדיקו, כחריג, להורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. אולם, בהתחשב במשקלה של ההקלה שהייתה כרוכה בהעברת העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני - אינני סבורה כי בשלה העת להקל עמו מעבר לכך.

14. בא-כוחו של העורר הדגיש במסגרת הדיון בעל-פה, כי בשלב זה הוא עותר לכך שיוגש תסקיר בעניינו של העורר, ולא מעבר לכך. אולם, נוכח האמור לעיל, לא שוכנעתי כי בשלב זה יש טעם להורות על עריכת תסקיר, בשים לב גם לעומס המוטל על שירות המבחן בימים אלו, בנסיבות התקופה. יחד עם זאת, אין לשלול כי בחלוף תקופת זמן נוספת, יהיה מקום לשוב ולבחון את ההצדקה לכך, בשים לב גם לקצב התקדמות משפטו של העורר.

15. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' בחשוון התשפ"ד (23.10.2023).
